

Паніум - Номер десять

Злет і падіння націй: запечаткування 144 000 і прихована пророча історія Даниїла 11:10-16

Jeff Pippenger
2025-04-16

Темою віршів одинадцятого і дванадцятого є піднесення і падіння царя півдня, як і остаточне піднесення і падіння Сполучених Штатів, представлене в останньому президентові у другому вірші, як і остаточний земний представник драконової влади — остаточне піднесення і падіння Організації Об'єднаних Націй, представлені у віршах третьому і четвертому. Вірші з п'ятого по дев'ятий представляють історію папської влади від 538 до 1798 року. 538 рік означає утвердження папської влади, 1798 рік означає смертельну рану папства, і тому вірші з п'ятого по дев'ятий представляють остаточне піднесення і падіння звіра. Десятий вірш означає 1989 рік як падіння царя півдня, представлене колишнім Радянським Союзом.

Кожному народові, що виходив на історичну арену, було дозволено зайняти своє місце на землі, щоб стало видно, чи виконає він намір «Вартового і Святого». Пророцтво простежило піднесення і падіння великих світових імперій — Вавилону, Мідо-Персії, Греції та Риму. І з кожною з них, як і з народами меншої потуги, історія повторювалася. Кожна мала свій період випробування, кожна не витримала, її слава блякла, її міць відступала, а її місце займала інша. . . .

"З піднесення й занепаду народів, як це ясно показано на сторінках Святого Письма, їм слід навчитися, наскільки марною є лише зовнішня й світська слава. Вавилон, з усією своєю владою та величчю, якої відтоді наш світ більше не бачив, — влада й велич, що людям того часу здавалися такими стійкими й тривалими, — як цілковито він відійшов у небуття! Як 'квітка трави', він загинув. Так гине все, що не має за основу Бога. Лише те, що пов'язане з Його задумом і виражає Його характер, може встояти. Його принципи — єдине непохитне, відоме нашому світові." Освіта, 177, 184.

Одинадцятий і дванадцятий вірші визначають остаточне піднесення і падіння царя півдня, якого представляє Росія. Вірші з тринадцятого по п'ятнадцятий визначають остаточне піднесення і падіння Сполучених Штатів. Увесь пророчий наратив одинадцятого розділу побудований на структурі піднесення і падіння царств. Дослідник пророцтв повинен врахувати цей факт, щоб мати бодай якусь можливість правильно розділити пророче послання одинадцятого розділу.

Основна перспектива одинадцятого розділу книги Даниїла полягає в тому, що він складається з повторюваних ілюстрацій піднесення та падіння царств. Коли сестра Вайт сказала: «Так загинуло Мідо-Перське царство, а також царства Греції та Риму», вона ототожнює «Грецію» з драконом, «Рим» — зі звіром, а «Мідо-Персію» — з фальшивим пророком. Вона окреслює остаточне піднесення й падіння останнього земного царства, яке

складається з дракона, звіра та фальшивого пророка, що починають своє піднесення з недільного закону й ведуть світ до Армагеддону на виконання Об'явлення 16:12–21. Вона спрямовує Божий народ до «піднесення й падіння народів, як це ясно показано на сторінках Святого Письма» як на перспективу, якою слід користуватися, щоб «навчитися, наскільки нікчемною є лише зовнішня, мирська слава».

Причина, з якої нам потрібно «навчитися, наскільки нікчемною є лише зовнішня та мирська слава», полягає в тому, щоб краще зрозуміти, що все гине, «що не має Бога за свою основу». Отже, мати чи не мати Бога за свою основу — це питання життя або смерті. Від цього моменту розвитку думки сестра Вайт далі визначає, що означає мати Бога за свою основу, коли говорить: «Тільки те, що пов'язане з Його задумом і виражає Його характер, може встояти». Вона щойно пояснила, що все, що не на Божій основі, гине, і що те, що будується на цій основі, має відповідати двом критеріям: бути «пов'язаним з Його задумами» та «виражати Його характер». Його характер — це Його основа.

Потім у заключному реченні абзацу вона стверджує, що «Його принципи — єдині непохитні речі, які знає наш світ». Божий характер — це Його принципи, а Його принципи виражають Його характер. Те, як людство ставиться до Бога як до підвалини всього, — це питання життя і смерті. Я стверджую, що основоположна структура одинадцятого розділу книги Даниїла побудована на оповіді про піднесення й падіння царств. Є уривок, де натхнення навчає нас правильному способу вивчення.

Є таке вивчення історії, яке не слід засуджувати. Священна історія була одним із предметів у школах пророків. У літописі Його взаємин із народами простежувалися сліди Єгови. Тож і сьогодні ми маємо розглядати дії Бога щодо народів землі. Ми повинні бачити в історії виконання пророцтв, вивчати дію Провидіння у великих реформаторських рухах і розуміти перебіг подій у вишикуванні народів для остаточного конфлікту у великій боротьбі. Служіння зцілення, 441.

Освячене вивчення історії визначається як дослідження того, як Бог діє щодо народів землі, а також Його провидінного ведення Своїх реформаторських рухів; отже, освячена історія включає зовнішню й внутрішню лінії вивчення. Мета залучення історії для підтвердження Божого пророчого Слова полягає в тому, щоб скористатися тією пророчою історією, аби «зрозуміти хід подій у шикуванні народів до остаточного конфлікту великої боротьби». Попередній абзац сестри Вайт було взято з дуже проникливого пояснення необхідності побудови пророчої моделі священної історії, яка ґрунтується на основоположній структурі, представленій у «піднесенні та падінні» царств.

Як підготовку до християнського служіння багато хто вважає за необхідне здобути ґрунтовні знання з історичних і богословських праць. Вони припускають, що ці знання стануть їм у пригоді в проповіді Євангелія. Але їхнє виснажливе вивчення людських поглядів радше веде до послаблення їхнього служіння, ніж до його зміцнення. Коли я бачу бібліотеки, заповнені важкими томами історичної та богословської вченості, думаю: Навіщо витратити гроші на те, що не хліб? Шостий розділ Євангелія від Івана говорить нам більше, ніж можна знайти в таких працях. Христос каже: «Я є Хліб Життя»:

хто приходять до Мене, ніколи не зголодніє; і хто вірує в Мене, ніколи не матиме спраги». «Я є Хліб живий, що зійшов із небес; коли хто їстиме цей Хліб, житиме повіки». «Хто вірує в Мене, має життя вічне». «Слова, які Я говорю вам, — це дух і життя». Івана 6:35, 51, 47, 63.

Існує таке вивчення історії, яке не підлягає осуду. Священна історія була одним із предметів у школах пророків. У літописі Його діянь серед народів простежувалися сліди Єгови. Тож і сьогодні ми маємо розглядати Божі діяння серед народів землі. Ми маємо бачити в історії сповнення пророцтв, вивчати діяння Провидіння у великих реформаторських рухах і розуміти хід подій у мобілізації народів до остаточного конфлікту великої боротьби.

Таке вивчення дасть широкі, всебічні погляди на життя. Воно допоможе нам зрозуміти дещо з його взаємозв'язків і залежностей, як дивовижно ми пов'язані між собою у великому братерстві суспільства й народів, і наскільки великою мірою гноблення та приниження одного члена означає втрату для всіх.

Але історія, як її зазвичай вивчають, зосереджується на досягненнях людства, його перемогах у битвах, його успіхах у здобутті влади та величі. Божа участь у справах людства залишається поза увагою. Мало хто досліджує здійснення Його задуму в піднесенні та занепаді народів.

І, значною мірою, богослов'я, як його вивчають і викладають, є лише зводом людських умоглядних міркувань, що слугує тільки для того, щоб «затмарювати раду словами без знання». Надто часто мотив нагородження цих численних книжок полягає не стільки в бажанні здобути поживу для розуму й душі, скільки в амбіції ознайомитися з філософами та богословами, у бажанні подавати християнство людям у вчених термінах і положеннях.

Не всі написані книги можуть служити меті святого життя. «Навчіться від Мене, — сказав Великий Учитель, — візьміть на себе Моє ярмо, навчіться Моїй лагідності й покорі». Ваша інтелектуальна гордість не допоможе вам у спілкуванні з душами, які гинуть через брак хліба життя. Вивчаючи ці книги, ви дозволяєте їм займати місце практичних уроків, яких маєте навчатися від Христа. Результатами такого вивчення люди не насичуються. Вкрай небагато з тих досліджень, що так виснажують розум, дають те, що допоможе людині стати успішним трудівником для спасіння душ.

Спаситель прийшов, «щоб благовістити убогим». Луки 4:18. У Своєму вченні Він використовував найпростіші слова й найзрозуміліші образи. І сказано, що «простий народ залюбки слухав Його». Марка 12:37. Ті, хто прагне виконувати Його справу в цей час, потребують глибшого розуміння уроків, які Він дав.

"Слова живого Бога — найвища форма освіти. Тим, хто служить людям, потрібно живитися хлібом життя. Це дасть їм духовну силу; тоді вони будуть готові служити всім верствам суспільства." Служіння зцілення, 441-443.

Сестра Уайт далі стверджує, що визнання прояву Божої сили у встановленні та усуненні царів залежно від рішень кожного царя є істинною філософією вивчення історії.

В історії народів дослідник Божого слова може побачити буквально сповнення Божого пророцтва. Вавилон, зрештою розтрощений і зламаний, відійшов у минуле, бо в часи процвітання його правителі вважали себе незалежними від Бога і приписували славу свого царства людським досягненням. Мідійсько-перське царство було покаране гнівом Неба, бо в ньому Божий закон було потоптано. Страх Господній не знайшов місця в серцях переважної більшості людей. Беззаконня, богохульство та розбещеність панували. Наступні царства були ще нищівнішими й зіпсутішими; і вони падали все нижче й нижче в моральному відношенні.

Влада, яку здійснює кожен правитель на землі, дарована Небом; і від того, як він користується дарованою йому владою, залежить його успіх. Кожному звернене слово Божественного Сторожа: «Я підперезав тебе, хоч ти Мене не знав». Ісаїя 45:5. І для кожного уроком життя є слова, колись сказані Навуходоносорові: «Визволься від своїх гріхів праведністю, а від своїх беззаконь — милосердям до вбогих, — може, продовжиться твій спокій». Даниїла 4:27.

Зрозуміти ці речі,— зрозуміти, що «праведність підносить народ»; що «престол утверджується праведністю» і «підтримується милістю»; розпізнати здійснення цих принципів у виявленні сили Того, Хто «скидає царів і настановляє царів»,— це й означає зрозуміти філософію історії. Приповісті 14:34; 16:12; 20:28; Даниїла 2:21.

"Лише в Божому слові це чітко викладено. Тут показано, що сила народів, як і окремих осіб, — не в можливостях чи засобах, які, здається, роблять їх непереможними; не в їхній хваленій величі. Вона вимірюється вірністю, з якою вони виконують Божий задум." Пророки і царі, 501, 502.

Тема віршів одинадцятого і дванадцятого — піднесення і падіння царя півдня, але, що ще важливіше, ці вірші позначають запечатуння ста сорока чотирьох тисяч і друге з трьох випробувань, які розпочалися у час кінця в 1989 році, як показано у десятому вірші.

Це запечатуння зображене в історіях про Даниїла в лев'ячій ямі, трьох юнаків у вогняній печі, Даниїла й трьох юнаків, які моляться, щоб зрозуміти сон Навуходоносора про образ звірів у другому розділі, Даниїла, що в дев'ятому розділі молиться молитвою Левіта 26, мудрих, які розуміють примноження знання, Йошуа, якому знято гріх, у третьому розділі Захарії, Зоровавеля в четвертому розділі, Йосипа, який став другим правителем в Єгипті, учнів у горниці протягом десяти днів напередодні П'ятидесятниці, мілеритів на табірному з'їзді в Ексетері, Лазаря, який очолює процесію під час Тріумфального в'їзду, і сто сорок чотири тисячі в сьомому розділі Об'явлення.

Одинадцятий вірш настав у 2014 році на початку української війни, а в липні 2023 року розпочалося візуальне випробування, де Божий народ 'роблять білими'. П'ятий рядок в одинадцятому розділі — це вірші з тринадцятого по п'ятнадцятий.

Огляд п'ятої лінії

Бо цар півночі повернеться і виставить силу більшу за попередню, і неодмінно прийде через кілька років із великим військом і з великим багатством. А в ті часи багато хто повстане проти царя півдня; також грабіжники з твого народу піднесуться, щоб утвердити видіння, але вони впадуть. І прийде цар півночі, і насипле вал, і візьме найукріпленіші міста; і сили півдня не встоять, ані його добірні люди, і не буде сили, щоб устояти. Даниїла 11:13–15.

Ці вірші сповнилися у 200 році до н. е. і визначають битву при Паніоні, включно з протистоячими царями та їхніми союзами; вони також позначають момент, коли язичницький Рим уперше заявив про себе в оповіді одинадцятого розділу книги Даниїла. У віршах подано кінцевий підйом і падіння шостого царства біблійного пророцтва, а також біблійну історію відвідин Христом Кесарії Філіппової, де Петро визначає запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Ця історія є типом запечатання ста сорока чотирьох тисяч із приходом третього з трьох випробувань дванадцятого розділу, сформульованого як "очищені, вибілені й випробувані".

Ці три вірші ведуть до шістнадцятого вірша, де представлено недільний закон у Сполучених Штатах. Коли табірне зібрання в Ексетері завершилося 17 серпня 1844 року, мудрі діви понесли звістку опівнічного кличу уздовж східного узбережжя Сполучених Штатів за шістдесят шість днів. Є період, коли всі діви прокидаються, і одна група не має олії, і все, що це визначає. Коли ім'я Симона Барйони було змінено на Петра, було позначено запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Відтоді Ісус почав навчати учнів про події, пов'язані з хрестом.

Хрест є символом завершення періоду випробування, а Вільям Міллер, прообразом якого був Іван Хреститель (а прообразом Івана, своєю чергою, був Ілля), був покликаний представити «події, пов'язані із завершенням періоду випробування», як це робили і Іван Хреститель, і Ілля. Іван сказав це так.

А коли він побачив багатьох фарисеїв і саддукеїв, що прийшли на його хрещення, то сказав їм: О, роде гадючий, хто вас попередив утікати від майбутнього гніву? Матвія 3:7.

Елайджа висловився так.

І Ахав насадив гай; і Ахав більше доводив Господа, Бога Ізраїля, до гніву, ніж усі царі Ізраїля, що були перед ним. За його днів Хіїл з Бет-Елу збудував Єрихон: заклав його підвалини за Авірама, свого перворідного, а його брами поставив за Сегува, свого наймолодшого, згідно зі словом Господа, яке Він сказав через Ісуса, сина Навина. Ілля тішбієць, з мешканців Гілеаду, сказав Ахавові: Живий Господь, Бог Ізраїля, перед Яким я стою, не буде ні роси, ні дощу в ці роки, хіба за моїм словом. 1 Царів 16:33–17:1.

Говорячи про діяльність Вільяма Міллера як сучасного реформатора, сестра Вайт заявила:

Було необхідно, щоб люди були пробуджені до усвідомлення небезпеки, що їм загрожує; щоб їх спонукали готуватися до урочистих подій, пов'язаних із завершенням випробувального часу. Велика боротьба, с. 310.

Останні шість віршів одинадцятого розділу книги Даниїла представляють «події, пов'язані із закінченням випробувального часу». Ці події були розпечатані у час кінця у 1989 році, і були ясно відкриті.

Перед Своїм розп'яттям Спаситель пояснив Своїм учням, що Він має бути відданий на смерть і воскреснути з мертвих, і ангели були присутні, щоб закарбувати Його слова в розумах і серцях. Та учні сподівалися на земне визволення від римського ярма і не могли допустити думки, що Той, у Кому зосереджувалися всі їхні надії, має зазнати ганебної смерті. Слова, які їм треба було пам'ятати, були витіснені з їхньої свідомості; і коли настав час випробування, він застав їх непередготовленими. Смерть Ісуса так само повністю зруйнувала їхні надії, ніби Він і не попереджав їх. Так у пророцтвах майбутнє відкрите перед нами так само ясно, як воно було відкрите учням словами Христа. Події, пов'язані із закінченням випробувального часу, і праця підготовки до часу скорботи чітко представлені. Та безліч людей розуміє ці важливі істини не більше, ніж якби їх ніколи не було відкрито. Сатана пильнує, щоб вихопити кожне враження, яке могло б зробити їх мудрим для спасіння, і час скорботи застане їх неготовими. Велика боротьба, 595.

Це було в Кесарії Філіпповій, тобто Паніум, тобто у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий, де Христос почав навчати Своїх учнів про хрест, таким чином типологічно зображуючи історію таборового зібрання в Ексетері до 22 жовтня 1844 року. На початку реформаторського руху ста сорока чотирьох тисяч «події, пов'язані із закінченням випробувального часу», були розпечатані, а в кінці руху ста сорока чотирьох тисяч «події, пов'язані із закінченням випробувального часу» розпечатуються в прихованій історії сорокового вірша.

"Сьогодні, в душі й силі Іллі та Івана Хрестителя, вісники, призначені Богом, привертають увагу світу, що прямує до суду, до урочистих подій, які невдовзі відбудуться у зв'язку із завершальними годинами випробувального часу та явленням Ісуса Христа як Царя над царями і Господа над панами." Пророки і царі, 715, 716.

"Події, пов'язані із завершенням часу випробування", — це події, які розкриваються в прихованій історії сорокового вірша. У третьому розділі книги Захарії проілюстровано заключні сцени слідчого суду. Натхнення поєднує свідчення Захарії з тими, хто запечатаний у дев'ятому розділі книги Єзекіїля.

Народ Божий зітхає і плаче через мерзоти, що чиняться в країні. Зі сльозами вони застерігають беззаконних про небезпеку, в якій ті перебувають, попираючи Божий закон, і з невимовним смутком упокорюються перед Господом через власні переступи. Беззаконні насміхаються з їхнього смутку, глузують з їхніх урочистих закликів і кепкують з того, що називають їхньою слабкістю. Але скорбота та упокорення Божого народу є незаперечним свідченням того, що вони відновлюють силу й шляхетність

характеру, втрачені внаслідок гріха. Саме тому, що вони наближаються до Христа і їхні очі спрямовані на Його досконалу чистоту, вони так виразно розпізнають край гріховну сутність гріха. Їхнє сокрушення та самоприниження є безмежно більш прийнятними в очах Бога, ніж самодостатній, пихатий дух тих, хто не бачить причини для жалоби, хто зневажає Христове смирення і претендує на досконалість, водночас порушуючи святий Божий закон. Кроткість і смирення серця є умовами сили та перемоги. Вінець слави чекає тих, хто схиляється біля підніжжя хреста. Блаженні ці, що сумують, бо вони будуть утішені.

Вірні, що моляться, немовби замкнені з Богом. Вони самі й не знають, як надійно вони захищені. Підбурювані Сатаною, правителі цього світу прагнуть їх знищити; але якби їхні очі відкрилися, як відкрилися очі слуги Єлисея у Дотані, вони побачили б ангелів Божих, що розтаборилися навколо них, які своїм сяйвом і славою тримають у вузді полчища темряви.

Коли Божий народ смиряє свої душі перед Ним, благаючи про чистоту серця, лунає наказ: «Зніміть із них брудний одяг», і звучать слова потіхи: «Ось, Я зняв із тебе твою провину, і зодягну тебе в нові шати». Випробуваних, спокушуваних, але вірних Божих дітей зодягають у безплямну ризу праведності Христа. Зневажений залишок зодягають у славне вбрання, що вже ніколи не буде осквернене зіпсуттям світу. Їхні імена зберігаються в книзі життя Агнца, вписані серед вірних усіх віків. Вони протистояли підступам ошуканця; їх не відвернуло від вірності ричання дракона. Тепер вони навіки захищені від хитрощів спокусника. Їхні гріхи перенесені на винуватця гріха. І залишок не лише прощений і прийнятий, але й ушанований. «Чисту мітру» покладено на їхні голови. Вони мають бути як царі й священники Богів. Поки сатана наполягав на своїх обвинуваченнях і прагнув знищити цю спільноту, святі ангели, невидимі, проходили туди й сюди, накладаючи на них печатку живого Бога. Це ті, що стоять на горі Сіон з Агнцем, маючи написане на чолах ім'я Отця. Вони співають нову пісню перед престолом — ту пісню, якої ніхто не може навчитися, окрім ста сорока чотирьох тисяч, що були викуплені з землі. «Це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Ці були викуплені з-поміж людей, як первоплоди Богів і Агнцеві. І в їхніх устах не знайдено підступу, бо вони безвинні перед престолом Божим».

«Тепер настало повне сповнення тих слів Ангела: 'Послухай же, Ісусе, первосвященику, ти і твої товариші, що сидять перед тобою: бо вони — люди на подив: бо ось Я приведу Мого Слугу, Паростка.' Христос являється як Викупитель і Визволитель Свого народу. Тепер справді останок — 'люди на подив', бо сльози й приниження їхньої мандрівки поступаються місцем радості та честі в присутності Бога й Агнца. 'Того дня Паросток Господній буде прекрасний і славний, а плід землі буде величний і приємний для врятованих з Ізраїля. І станеться: той, хто зостанеться на Сіоні, і той, хто залишиться в Єрусалимі, буде названий святим, кожен, хто записаний між живими в Єрусалимі.'»
Свідчення, том 5, 474–476.

Сто сорок чотири тисячі у книзі Об'явлення — це група Єзекіїля, яка «запечатана», коли вони «зітхають і плачуть» через мерзоти, що є в країні. Їх запечатують, коли їм дають одяг

Христової праведності та чисту мітру, що символізує Петрових «царів і священників», які не були Божим народом, але тепер стали Божим народом.

Але ви — рід вибраний, царське священство, народ святий, люд, узятий у власність, щоб звіщати чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до Свого дивовижного світла; ви, що колись не були народом, а тепер — Божий народ; що не зазнали милості, а тепер одержали милість. Улюблені, прошу вас, як приходьків і захожих, утримуватися від тілесних пожадливоростей, які воюють проти душі; поведіться чесно серед поган, щоб у тому, в чому вони говорять проти вас, ніби ви лиходії, вони, споглядаючи ваші добрі вчинки, прославили Бога в день відвідання. 1 Петра 2:9–12.

Отже, якщо ви справді слухатиметеся Мого голосу й берегтимете Мій заповіт, то будете Мені особливою власністю понад усі народи, бо вся земля — Моя. І будете для Мене царством священників і народом святим. Оце слова, які ти промовиш до синів Ізраїлевих. Вихід 19:5–6.

В останні дні історії цієї землі Божий завіт із Його народом, що дотримується Його заповідей, буде відновлений. "Того дня Я укладу для них завіт із звірами польовими, і з птахами небесними, і з плазунами землі: і зламаю лук і меч, і війну вилучу з землі, і дам їм лежати безпечно. І Я заручу тебе Собі навіки; так, заручу тебе Собі в праведності й у суді, і в ласці, і в милосерді. Я навіть заручу тебе Собі у вірності; і ти пізнаєш Господа."

І станеться того дня, — говорить Господь, — Я відповім, Я відповім небесам, а вони дадуть відповідь землі; і земля відповість зерну, вину та олії; а вони дадуть відповідь Єзреєлові. І посію її для Себе на землі; і змилююся над тією, що не одержала милості; і скажу тим, що не були Моїм народом: Ви — Мій народ; а вони скажуть: Ти — мій Бог.' Осія 2:14-23.

"У той день, . . . останок Ізраїля, і ті, що уціліли з дому Якова, . . . будуть покладатися на Господа, Святого Ізраїлевого, в істині." Ісаїя 10:20. Із "кожного люду, і племені, і язика, і народу" знайдуться ті, хто з радістю відгукнеться на звістку: "Бійтеся Бога і віддайте Йому славу, бо настала година Його суду." Вони відвернуться від кожного ідола, що прив'язує їх до цієї землі, і будуть "поклонятися Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод." Вони звільняться від усяких пут і постануть перед світом як пам'ятники Божої милості. Слухняні кожній Божій вимозі, вони будуть визнані ангелами і людьми як ті, що "додержують Божі заповіді і віру Ісусову." Об'явлення 14:6-7, 12.

'Ось приходять дні, — говорить Господь, — коли орач наздожене женця, а топчій винограду — сівача; і гори капатимуть солодким вином, і всі пагорби попливуть. І поверну долю Мого народу Ізраїля, і вони відбудують спустошені міста та оселяться в них; і насадять виноградники й питимуть їхнє вино; також закладуть сади й їстимуть їхні плоди. І насаджу їх на їхній землі, і вони більше не будуть вирвані зі своєї землі, яку Я дав їм, — говорить Господь, Бог твій. Амоса 9:13–15.' Review and Herald, 26 лютого 1914 р.

Очевидно, що з того моменту, коли буде запечатане останнє обране покоління ста сорока чотирьох тисяч, усе ще є язичники, на яких може вплинути спосіб життя (поведінка) ста

сорока чотирьох тисяч під час дня відвідання язичника.

Людська сила та людська міць не заснували Божої церкви, і так само не можуть її знищити. Не на скелі людської сили, а на Христі Ісусі, Скелі віків, була заснована церква, «і брами пекла не переможуть її». Матвія 16:18. Присутність Бога надає стійкості Його справі. «Не покладайтеся на князів, на сина людського», — це слово, звернене до нас. Псалом 146:3. «У спокої та довірі буде ваша сила». Ісаї 30:15. Славна Божа справа, заснована на вічних принципах правоти, ніколи не зійде нанівець. Вона йтиме від сили до сили, «не силою і не міццю, але Духом Моїм, — говорить Господь Саваот». Захарії 4:6.

"Обітниця: 'Руки Зоровавеля заклали підвалини цього дому; його руки також довершать його' — була буквально виконана. Вірш 9. 'Старійшини юдеїв будували, і вони мали успіх завдяки пророкуванню пророка Агея та Захарії, сина Іддо. І вони будували й закінчили його за повелінням Бога Ізраїлевого та за повелінням Кіра, Дарія й Артаксеркса, царя Персії. І цей дім було завершено третього дня місяця Адар [дванадцятого місяця], що було в шостому році царювання царя Дарія.' Езра 6:14, 15." Пророки і царі, 595, 596.

Вірші 13–15 представляють пророчі події, що ведуть до закінчення випробувального часу для тих, хто дотримується суботи, за недільного закону. Вони також представляють третій із трьох кроків у десятому вірші дванадцятого розділу Даниїла. Десятий вірш — це «очищення», одинадцятий і дванадцятий вірші представляють «вибілення», а вірші 13–15 слугують лакмусовим тестом, де діви, що дотримуються суботи, «випробовуються».

Внутрішнє послання в книзі Даниїла представлене видінням при ріці Улай у розділах із сьомого по дев'ятий, а зовнішнє послання — видінням при ріці Хіддекел у розділах з десятого по дванадцятий. Дванадцятий розділ є кульмінацією як внутрішнього, так і зовнішнього видіння і представляє спосіб, у який Христос піднімає та очищує сто сорок чотири тисячі. Вірші з десятого по шістнадцятий представляють приховану історію сорокового вірша від 1989-го до недільного закону сорок першого та шістнадцятого вірша. Вірші, що входять до прихованої історії, являють собою досконале виконання десятого вірша дванадцятого розділу.

Багато хто буде очищений, вибілений і випробуваний; а безбожні чинитимуть беззаконня: і ніхто з безбожних не зрозуміє; а мудрі зрозуміють. І від того часу, коли буде віднята щоденна жертва і буде поставлена гидота спустошення, буде тисяча двісті дев'яносто днів. Блажен той, хто очікує і дійде до тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів. Даниїла 12:10-12.

"Мудрі", які розуміють вірші з десятого по шістнадцятий і які були запечатані як "інтелектуально", так і "духовно", — це ті, хто розуміє зовнішнє пророчє послання, представлене в прихованій історії сорокового вірша, і вони "інтелектуально" утвердилися в цьому розумінні до недільного закону. "Мудрі" — це ті, які були перетворені внутрішнім посланням, представленим в Об'явленні, розділ одинадцятий, вірш одинадцятий, і вони утвердилися в цьому досвіді до недільного закону.

«Мудрі» — це ті, хто отримали «благословення», пов'язане з «очікуванням», що позначає сто сорок чотири тисячі як тих, хто здійснює досконале й остаточне сповнення десяти дів. Об'явлення, одинадцятий розділ, одинадцятий вірш, настав у липні 2023 року, тим самим позначивши «час кінця», коли Даниїл і Об'явлення двома свідками засвідчують, що зростання пізнання, яке було розпечатане в липні 2023 року, ідентифікує процес запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Одинадцять плюс одинадцять дорівнює двадцять два, що є символом поєднання божественності з людськістю, а ті, хто проходять трьохетапний процес очищення, який породжує сто сорок чотири тисячі, ідентифіковані в Даниїла, дванадцятий розділ, дванадцятий вірш, що є ще однією ознакою Палмоні, бо дванадцять помножити на дванадцять дорівнює сто сорок чотири тисячі.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.